

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Ραψωδία Κ

"Αἰολίην δ' ἔς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῆ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρρηκτον, λισσῆ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, 5 OK
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶοντες·
ἔνθ' ὄ γε θυγατέρας πόρην υἰάσιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται, παρὰ δέ σφιν ὄνειάτα μυρία κεῖται,
κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζετ' αὐτῶν 10
ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
εὐδουσ' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν· 15 OK
καὶ μὲν ἐγὼ τῶ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκε δέ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοῶς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέδησε κέλευθα· 20
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἡμὲν πανέμεναι ἠδ' ὀρνύμεν, ὄν κ' ἐθέλησι.
νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμηθι φαεινῇ
ἀργυρῆν, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται, 25 OK
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.
"ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
τῆ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγυὸς ἐόντες· 30
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι 35 OK
δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο.
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
"ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ 40
ληίδος, ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χειρας ἔχοντες·
καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῳ
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα ὅτι τάδ' ἐστίν,
ὅσσοις τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῶ ἔνεστιν· 45 OK
"ὡς ἔφασαν, βουλή δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·
ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
τοὺς δ' αἶψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα

κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος. αὐτὰρ ἐγὼ γε
ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα, 50
ἢ ἐπεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωῶσι μετεΐην.
ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
κεΐμην. αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι. 55 OK
"ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἴψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότε ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον 60
δαινύμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσσι.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἕκ τ' ἐρέοντο·
"πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
ἦ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκαιο 65 OK
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν."
"ὣς φάσαν, αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
"ἄσάν μ' ἔταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν."
"ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσι, 70
οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
"ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κοιμιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν·
ἔρρε, ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις." 75 OK
"ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.
ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ, 80
ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὸ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν
ἠπύει εἰσελάων, ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθα κ' ἄυπνος ἀνήρ δοιοῦς ἐξήρατο μισθούς,
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων· 85 OK
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν περὶ πέτρῃ
ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντίαι ἀλλήλησιν
ἐν στόματι προύχουσιν, ἀραιή δ' εἴσοδος ἐστίν, 90
ἔνθ' οἱ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοῖλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν, 95 OK
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας·
ἔστην δὲ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν.
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,

καπνὸν δ' οἶον ὀρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰσσοῦντα.
δὴ τότε ἔγων ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
οἳ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες, 100
ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἧ περ ἄμαξαι
ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην,
κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούση, 105 OK
θυγατέρ' ἰφθίμη Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
ἢ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἄρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον ἕκ τ' ἐρέοντο
ὅς τις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ οἷσιν ἀνάσσοι· 110
ἢ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
εὔρον, ὅσην τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
ἢ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
ὄν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115 OK
αὐτίχ' ἓνα μάρψας ἐτάρων ὠπλίσσατο δεῖπνον·
τῶ δὲ δύο' ἀρίζαντε φυγῆ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοῆν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἰόντες
φοίτων ἰφθιμοὶ Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
μυριοί, οὐκ ἄνδρεςσιν εἰκότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
οἳ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἄμα ἀγνυμενάων·
ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός, 125 OK
τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρήριοι.
αἶψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβάλειν κώπης, ἵν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν·
οἱ δ' ἄλλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον. 130
ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
"ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε 135 OK
Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἥελίοιο
μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὀκεανὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῆ 140
ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότε ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
κείμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
καὶ τότε ἔγων ἐμὸν ἐγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὄξυ 145 OK
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπὴν,
εἶ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
ἔστην δὲ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,

καί μοι εἰσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. 150
μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
ᾧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θῖνα θαλάσσης
δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι. 155 OK
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μούνον ἐόντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
ἦκεν. ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης
πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡελλίοιο. 160
τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
πληῖξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε,
καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἰρυσάμην· τὸ μὲν αἶθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 165 OK
εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπᾶς τε λύγους τε,
πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐυστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν
ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐ πῶς ἦεν ἐπ' ὤμου 170
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
καδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός, ἀνέγειρα δ' ἐταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
"ᾧ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
εἰς Αἴδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ· 175 OK
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῆ βρωσίς τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ."
"ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ᾧκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο,
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο
θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
χεῖρας νισάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
ἦμος δ' ἡέλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 185 OK
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
"κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι·
ᾧ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος οὐδ' ὅπῃ ἠώς, 190
οὐδ' ὅπῃ ἡέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπῃ ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται· 195 OK
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην."
"ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ

μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο. 200
 κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἄλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
 "αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἐταίρους
 ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής. 205 OK
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλομεν ὄκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δῶα καὶ εἵκοσ' ἐταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
 εὗρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης 210
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ·
 ἀμφὶ δὲ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτῆ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἳ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
 οὐρῆσιν μακρῆσι περισσάινοντες ἀνέστησαν. 215 OK
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σαίνωσ', αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ,
 ὡς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερόνυχες ἢ δὲ λέοντες
 σαῖνον· τοὶ δ' ἔδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, 220
 Κίρκης δ' ἔνδον ἀκουον ἀειδούσης ὀπί καλῆ,
 ἰστὸν ἐποιομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε· 225 OK
 "ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιομένη μέγαν ἰστὸν
 καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
 ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον."
 "ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς 230
 καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀιδρεΐησιν ἔποντο·
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινε, ὀισάμενος δόλον εἶναι.
 εἶσεν δ' εἰσαγαοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 οἴνω Πραμνεῖῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ 235 OK
 φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
 οἳ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ. 240
 ὡς οἳ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο, τοῖσι δὲ Κίρκη
 πᾶρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τε βάλεν καρπὸν τε κρανεΐης
 ἔδμεναι, οἷα σῦες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
 "Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον. 245 OK
 οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἰεμένός περ,
 κῆρ ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δὲ οἳ ὅσσε
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠίετο θυμός.

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον· 250
 "ἦιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 εὔρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἔνθα δέ τις μέγαν ἴστον ἐποιομένη λίγ' ἄειδεν,
 ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· τοὶ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες. 255 OK
 ἢ δ' αἴψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀιδρεΐησιν ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 οἱ δ' ἅμ' ἀιστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.' 260
 "ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 ὤμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
 τὸν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 265 OK
 "μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
 οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσειαι οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξις σῶν ἐτάρων. ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.'
 "ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 270
 Εὐρύλοχ', ἦ τοι μὲν σὺ μὲν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ
 ἔσθων καὶ πίνων κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη·
 "ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας 275 OK
 Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη·
 ἔν τ' ἄρα μοι φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 280
 "πῆ δὴ αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἴος,
 χώρου αἰδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται ὡς τε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σὺ γ', ἔνθα περ ἄλλοι. 285 OK
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω.
 τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
 ἔρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάκῃσιν κακὸν ἦμαρ.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια δήνεα Κίρκης.
 τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ. 290
 ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξει σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
 ὀππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάση περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπαῖξαι, ὡς τε κτάμεναι μενεαίνων. 295 OK
 ἢ δέ σ' ὑποδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύση θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσση·

ἀλλὰ κέλευσθαί μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μή τί τοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃ.
 "ὥς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργεῖφόντης
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
 ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν 305 OK
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι, θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 νῆσον ἂν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 310
 ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἢ δ' αἴψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὦϊξε φαεινὰς
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν· 315 OK
 τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαι, ὄφρα πίοιμι,
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῶ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξε,
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 'ἔρχεο νῦν συμφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων.' 320
 "ὥς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπήϊξα ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἢ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "' τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς; 325 OK
 θαῦμά μ' ἔχει ὡς οὔ τι πῶν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὅς κε πῆ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 σοὶ δέ τις ἐν στήθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
 ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὃν τέ μοι αἰεὶ 330
 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργεῖφόντης,
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεο, νῶϊ δ' ἔπειτα
 εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
 εὐνῆ καὶ φιλότῃτι πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.' 335 OK
 "ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 'ὦ Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλει σοὶ ἦπιον εἶναι,
 ἦ μοι σῶς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους,
 αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
 ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς, 340
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃς.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μή τί μοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.'
 "ὥς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον. 345 OK
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
 "ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο

τέσσαρες, αἱ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι·
γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἕκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἄλσεων 350
ἕκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε προρέουσι.
τάων ἢ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
ἢ δ' ἑτέρη προπάρριθε θρόνων ἐτίτανε τραπέζας
ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 355 OK
ἢ δὲ τρίτη κρητήρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἠδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσαν ὕδωρ ἐνὶ ἦνοπι χαλκῷ, 360
ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλιοι,
θυμῆρες κεράσασα, κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λουῖσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα, 365 OK
εἶσε δὲ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν·
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστήν ἐτάνυσσε τράπεζαν. 370
σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
ἔσθήμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλ' ἦμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
"Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἤμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ 375 OK
χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερὸν δὲ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξειαι ἴσος ἀναῦδῳ,
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
ἢ τίνα που δόλον ἄλλον οἶεαι· οὐδέ τί σε χρὴ 380
δειδίμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὄρκον."
"ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
" ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνήρ, ὃς ἐναΐσιμος εἶη,
πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι; 385 OK
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πειῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρήϊρας ἐταίρους."
"ὡς ἐφάμην, Κίρκη δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωξε συφειοῦ,
ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν. 390
οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἢ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ' ἄψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν, 395 OK
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.
ἔγνωσαν δὲ μ' ἐκεῖνοι ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
παῖσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδου γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα

σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἑλέαιρε καὶ αὐτή.
"ἢ δέ μευ ἄγχι σταῖσα προσηύδα διὰ θεάων· 400
'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχοο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσετε ἠπειρόνδε,
κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε ὄπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' ἄν ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους.' 405 OK
"ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἐταίρους
οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας, 410
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι·
μητέρας· ὡς ἔμ' ἐκεῖνοι ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415 OK
ὡς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
τρηχεῖς Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐγένοντο.
καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
"σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὡς ἐχάρημεν,
ὡς εἴ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν· 420
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.'
"ὡς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι·
'νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν ὄπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἐπεσθαί, 425 OK
ὄφρα ἴδηθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.'
"ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὄκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους·
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 430
"ἄ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἰμείρετε τούτων;
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἢ κεν ἅπαντας
ἢ σῶς ἢ ἐλύκους ποιήσεται ἢ ἐλέοντας,
οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη,
ὡς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο 435 OK
ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.'
"ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριζα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι, 440
καὶ πηῶ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσι ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
"διογενὲς, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ παρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.' 445 OK
"ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λέλειπτο,
ἀλλ' ἔπετ'· ἔδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.

"τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
 ἐνδουκῶς λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
 δαινυμένους δ' ἐν πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐσάντα,
 κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
 ἢ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα διὰ θεάων· 455 OK
 "μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
 ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
 ἢ δ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
 εἰς ὃ κεν αὐτὶς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε, 460
 οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 τρηχεῖς Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
 αἰὲν ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι, οὐδέ ποθ' ὕμιν
 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.'
 "ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. 465 OK
 ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὄραι
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρήρηες ἐταῖροι· 470
 "δαιμόνι', ἦδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
 εἶ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ σῆν ἐς πατρίδα γαῖαν.'
 "ὥς ἔφαν, αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα 475 OK
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιάοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
 γούνων ἐλλιτάνευσσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς· 480
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 "ὦ Κίρκη, τέλοςόν μοι ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέστης,
 οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἦδη,
 ἢ δ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ
 ἀμφ' ἐμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι· 485 OK
 "ὥς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·
 'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῶ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ.
 ἀλλ' ἄλλην χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι
 εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαιῆς Περσεφονείης, 490
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
 μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
 τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
 οἷφ' πεπνῶσθαι, τοὶ δὲ σκιαὶ αἰσσοῦσιν.'
 "ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ· 495 OK
 κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡέλιοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενος τ' ἐκορέσθη,

και τότε δή μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 "ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει; 500
 εἰς Ἄϊδος δ' οὐ πῶ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ."
 "ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·
 'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω,
 ἰστὸν δὲ στήσας, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πετάσσας 505 OK
 ἦσθαι· τὴν δὲ κέ τοι πνοιῆ Βορέας φέρησιν.
 ἀλλ' ὀπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὀκεανοῖο περήσης,
 ἔνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεια Περσεφονείης,
 μακραί τ' αἰγίροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
 νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀκεανῶ βαθυδίνῃ, 510
 αὐτὸς δ' εἰς Ἄϊδω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
 Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
 πέτρῃ τε ζύνεσις τε δύο ποταμῶν ἐριδούπων·
 ἔνθα δ' ἔπειθ', ἦρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω, 515 OK
 βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χειῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἠδέϊ οἴνῳ,
 τὸ τρίτον αὐθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
 πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, 520
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἣ τις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἶω
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
 αὐτὰρ ἐπὶν εὐχῆσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν, 525 OK
 ἔνθ' ὄιν ἀρνεῖον ῥέξειν θῆλύν τε μέλαιναν
 εἰς Ἴερεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
 ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
 ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων.
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι 530
 μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Αἴδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἦσθαι, μηδὲ ἔαν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα 535 OK
 αἵματος ἄσπον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.'
 "ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως. 540
 ἀμφὶ δὲ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειεν·
 αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὄτρυνον ἐταίρους 545 OK
 μιλχιόεις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 "μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
 ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.'

"ὧς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους. 550
Ἐλήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρῶς·
ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δόμασι Κίρκης,
ψύχεος ἰμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων.
κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας 555 OK
ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
"ἔρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον· 560
ἴφασθε νύ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἦμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη,
εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο."
"ὧς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, 565 OK
ἐζόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
"ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἦομεν ἀχνύμενοι θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ 570
ἀρνεῖον κατέδησεν ὄιν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;